

Om remiss till bevillningsutskottet anhålles, och torde utskottet vidtaga de jemkningar och förändringar i motionens syfte, som det kan finna behovet påkalla.

Stockholm den 27 januari 1888.

L. F. Odell.

Häruti instämna:

B. P. Ersson.

Per Nilsson.

N:o 54.

Af herr G. E. Beskow, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om utarbetande och framläggande för Riksdagen af förslag till ändrade bestämmelser i fråga om riksdagsmannaval.

Med anledning af de många oförmligheter och olagligheter, som förekommo vid valen till Riksdagens Andra Kammare våren 1887, väcktes förliden riksdag många motioner om ändringar i riksdagsordningen.

Af samma anledning väckte herr Ernst Beckman en motion, i hvilken han föreslog att Riksdagen ville ingå till Kongl. Maj:t med anhållan, att Kongl. Maj:t täcktes låta utarbета förslag till en vallag att föreläggas Riksdagens pröfning.

Den enda frukten af alla motionerna om ändringar i Riksdagsordningen var den, att konstitutionsutskottet föreslog en ändring i Riksdagsordningens 19 §, hvilket förslag af båda kamrarne utan votering och utan diskussion antogs hvilande till grundlagsenlig behandling.

Herr Beckmans motion om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om utarbetande af förslag till vallag remitterades till Andra Kammaréns tredje tillfälliga utskott. Utskottet, som gillade det väsentliga i motionärens motivering, kunde dock ej på uppgifna skäl tillstyrka skrifvelse till Kongl. Maj:t i syfte att erhålla ett förslag till vallag, men föreslog med anledning af motionen en skrifvelse till Kongl. Maj:t med anhållan det Kongl. Maj:t täcktes låta utarbete och för Riksdagen framlägga förslag till stadganden, afseende att fullständiga nu gällande bestämmelser om val till riksdagsman och dermed sammanhängande ämnen.

Detta förslag stöddes hufvudsakligen derpå, att enligt utskottets förmenande tillfredsställande bot för de öfverklagade olägenheterna är att söka ej i en allmän kodifikation af gällande bestämmelser om val, utan först och förnämligast i en tydligare och fullständigare affattning af hithörande grundlagsstadganden.

Utskottets förslag blef, sedan det först återremitterats, slutligen i riksdagens sista timma afslaget med 91 nej mot 83 ja, således med endast 8 rösters majoritet.

Att Riksdagen, på sätt här nämnts, enhälligt antog konstitutionsutskottets förslag till ändring af 19 § riksdagsordningen, och att det tredje tillfälliga utskottets förslag till skrifvelse till Kongl. Maj:t föll med så få rösters majoritet visar, att förra Riksdagen djupt kände behovet af fullständigare och tydligare bestämmelser om val till riksdagsman.

Då sedan majriksdagen vida större oegentligheter visat sig vid senast företagna riksdagsmannaval, har behovet, ja nödvändigheten af fullständigare lagbestämmelser angående val gjort sig mera gällande än någonsin.

Särskildt har stockholmsvalet väckt ett allmänt uppseende och står i våra riksdagars historia ensamt i sitt slag, och säkert äro alla ense derom att det bör förblifva ensamt.

För att så skall ske synes mig nödvändigt, att ändringar göras särskildt i §§ 14, 16, 19, 22 och 25 af riksdagsordningen äfvensom i stadgandet om röstlängder och öfriga hithörande ämnen.

Då, som det tillfälliga utskottet i sitt betänkande yttrar, »en utredning af dessa viktiga och omfattande ämnen endast lär kunna åstadkommas genom de medel som stå Kongl. Maj:t till buds», så vill jag här upptaga nämnda utskotts förslag och får sålunda, med stöd af hvad jag härofvän anfört, vördsamt hemställa,

att Riksdagen behagade i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes låta utarbete och

för Riksdagen framlägga förslag till stadganden, afseende att fullständiga och förtydliga riksdagsordningens nu gällande bestämmelser om val till riksdagsman och dermed sammanhängande ämnen.

Stockholm den 27 januari 1888.

G. E. Beskow.

N:o 55.

Af herr J. Ericson i Borekulla, om förhöjning i tullen å arbetade trävaror.

Vid 1887 års första riksdag väcktes af min företrädare här i kammaren, Herr Oléhn, motion om förhöjning i tullen å arbetade trävaror, (se motion n:o 45, bihang till Riksdagens protokoll, januaririksdagen 1887). Deri heter det bland annat, beträffande hvad som *bör skyddas* eller *icke*, »om *en* sak torde man dock lättare kunna enas, nemligen derom att den lilla industrien, den i hemmen bedrifna slöjden, bör uppmuntras och, der så nödigt är, äfven skyddas».

»Man kan, hoppas jag, enas om ett dylikt skydd, emedan fördelarne deraf icke komma de större arbetsgifvarne till godo, utan fördelarne tillfalla direkt arbetarne sjelfva».

»Bland de delar af vår industri, som af ålder drifvits såsom hus-slöjd, intager otvifvelaktigt tillverkningen af billiga möbler ett framstående rum. I flera delar af vårt land har befolkningen haft till sin hafvudsakligaste sysselsättning möbelsnickeri, som åt tusentals familjer lemnat ett nödtorftigt uppehälle. Särskildt i nordligaste delen af Halland har så varit förhållandet.»